

ІВАСИК-ТЕЛЕСИК

(За мотивами української народної казки)

Дія I. Хатинка діда і баби. Недалеко річка (тканина синього кольору)

- Жили собі дідо й баба і не було в них дітей.
Дні проходили у праці, та не так, як у людей.
- Сумували вони в купі, хоч і дружно жили,
І про хлопчика малого кожен день просили.

Баба – Діду, діду, дуже прошу, хоч колисочку зроби
Справжню, щоб собі гойдалась і полінце поклади.

- Дідо довго майстрував, дідо довго мудрував
вдалася колиска славна, ще й полінце він поклав.
- А бабуся, як зраділа, що у танець аж пішла,
Свого діда підхопила, закрутилась голова.

Танцюють гопачок.

- Ходить сон коло вікон, а дрімота коло плота.
Дідо спить і баба спить, колискова лиш звучить.
/ вкладаються спати/

Звучить колискова. Півник «вилітає і кукурікає»

- Півні вранці заспівали, сонечко уже зійшло.
Дідо встав і баба встала., чудо – диво відбулось!
/ появляється Івасик/

Дідо - Бабо, глянь, неначе справжній: руки, ноги, голова
Очка - круглі намистинки і сміється от дива!

Баба – Назовем його Іванко, славний хлопчик, хоч куди!
А щоб ріс він нам здоровим, молоко діду неси!

- Дідо з бабою радіють, а Івасик все росте!
В господарстві помагає, їхню старість береже.
/ виконують певні дії: підмітають, пораються коло печі, носять воду, дрова/

Дія II (Річка. Човник)

Івасик - От би човника мені, а ще , веселечко
Став би рибку я ловити, бо тут недалечко.

- Дідо кинув всю роботу, заходивсь коло човна
Усі йому помагають, мрія в них на всіх одна.

/ майструють човна/

Івасик – Вудку взяв, відро, весло, у човна сідаю.
Пливи, пливи, човнику, рибка вже чекає.

- Не натішайся малим, ні дідо, ні баба.
Їм – підмога, свіжа рибка, а йому – забава.

Баба - Івасику, Телесику, приплинь, приплинь до бережка,
Твоя матінка прийшла, їсти-пити принесла.

Івасик - Пливи, пливи човнику до бережка,
моя матінка прийшла, їсти - пити принесла.
Рибка вам, а мені горщик, а в горщику каша.
Щоб ми дружно всі жили, уся сім`я наша.

**Дія III /Хатинка відьми з піччю, явір у дворі./ декорація явора
прикріплена до шведської стінки. Відьми пораються в хатинці/**

- А за лісом, під горою, жила відьма із дочкою.
Там, у кодлі, дим димить, а вночі – вогонь горить.
/Танцюють- чарують/

- Чула відьма про Іванка і про його маму
Склала собі хитрий план і таку програму.

Відьма – Ти сиди Олено в хаті, я Івасика зловлю
Буде вдалим полювання, коли здобич принесу.
/ іде до річки/

Відьма - Івасику, Телесику, приплинь, приплинь до бережка,
Твоя матінка прийшла, їсти-пити принесла.

Івасик - Пливи, пливи човнику далі, це не моєї матінки голос
У моєї мами – ніжний, милий, а оцей якийсь крикливий.
- Розлютилася відьмачка і пішла до коваля
Викувала тонкий голос і старалась, як могла.

Відьма - Івасику, Телесику, приплинь, приплинь до бережка,
Твоя матінка прийшла, їсти-пити принесла.

- Хмара чорна, вдарив грім, лихо трапилось усім.
Темно, темно, страшно стало, змія Телесика украла.

/ обгортає Івасика темною тканиною і несе з собою в хатинку/

Змія – Агов, Олено, іди сюди, Телесика забери.

Піч топи, воду носи і печеню нам спечи.
Щоби м`ясце соковите із Телесика було,
Я лечу гостей скликати у Зміїнеє село.

Олена – Тю, якийсь худий, кістлявий, сідай на лопату.
Буду з тебе, я Іване, страву готувати.

Івасик – Я кладу на шуфлю руку...

Олена – Ні, не так, увесь сідай!

Івасик - Я кладу на шуфлю ногу...

Олена – Не дратуй мене і край.

Івасик – Та не знаю, чого хочеш, може, мені покажи...
Я подивлюсь і навчуся...

Олена – Шуфлю в руки ти візьми.

- На лопату відьма сіла, полум`я усе палало,
А Івасик спритний був. І на відьму менше стало!

Дія IV (Декорація та ж)

- Вибіг з хати і на явір, в небі гуси пролітали.
Став проситись, став благати, а вони його не взяли.
- Відьма вже летить, сміється, грім гримить, земля трясеться
Вже збрала на обід, увесь свій зміїний рід.
/ танцюють, ідуть в хатинку, сідають за стіл, обідають/
- У хатині за столом, печені поїли
Полягаєм на траву, животи погієм.
- Покочуся, повалюся, Телесикового м`ясця поївши...

Івасик – Покотіться, поваліться, Оленчиного м`ясця поївши...

- Вже лютують і трясуться, гострять зуби сміло...
Та вони вже зрозуміли, кого вони з`їли...
- І до явора метнулись, починають гризти.
Ось, ось явір упаде, знов буде що їсти.
- Глянь, гусятко пролітає, вже останнє і мале.
- А ми явір догризаєм, дерево ось-ось впаде.

Телесик – Гусенятко, гусенятко, візьми мене на крилятка,
Та понеси до матінки, та понеси до батечка,
А в матінки їсти - пити, ще й хороше походити.

- Гусенятко добре було, хоч сили ще мало,
Підхопило Телесика, високо піднялось.
- Полетіли над лісами, полетіли швидко
Змії дуже лютували, та їх вже не видно!

Дія V /Хатинка Діда і Баби/

- А в хатинці сумно - сумно, дідо з бабою сидять
Пирогів ціла макітра, та вони їх не їдять.
- За Івасиком скучають, сльози гіркі лиють,
Був в них хлопчик і нема, от вони й сумують

Баба – Це тобі діду пиріг...

Дідо – А це тобі бабо...

Баба – Не давай мені ти їх...

Дідо - Та і я не радий...

Баба – Це тобі діду пиріг...

Телесик – А мені?

Баба – Чи ти чув, бо я щось чую.

Серце моє стук та стук...

Чую, наче рідний голос...

Дідо - Та то собі якийсь звук.

Баба – Це тобі діду пиріг...

- Вже Івасик на поріг! У хату заходить,
Дідо плаче на radoщах, Баба і собі заводе.
- Обійняли Телесика і розцілували
І до столу посадили і нагодували...

Баба – Я б ще гуску запекла, у печі, смачненьку.

Спіймай діду, гусеня і буде плеченька.

Івасик - Е ні, мамо, гусенятко не можна ловити.

Воно мене врятувало, буде з нами жити.

- Хоч і казкою це зветься, але так в житті ведеться.
Якщо чогось захотіти, можна майже все здійснити.
- Працьовитим добре бути і про близьких дбати.
Треба іншим помагати, зла у серці не тримати.

Вже закінчилася казка, аплодуйте нам будь- ласка!